

Tekst: Lilliane Verwoolde Beeld: DNV GL

CERTIFICERING EN 1090 & ISO 3834

Sinds 1 juli 2013 is de Europese Verordening bouwproducten nr. 305/2011 – oftewel 'Construction Products Regulation (CPR) – van kracht. Bouwproducten moeten over een CE-markering beschikken, gekoppeld aan een Prestatieverklaring oftewel 'Declaration of Performance'.

Voor krachtdragende, permanente onderdelen van staal- en aluminiumconstructies is sinds 1 juli 2014 de norm EN 1090-1 van kracht, geldend voor alle lidstaten van de EU. Aan deze norm zijn de uitvoeringsnormen EN 1090-2 voor staalconstructies en EN 1090-3 voor aluminiumconstructies gekoppeld. Hiermee zijn fabrikanten van deze constructieve onderdelen wettelijk verplicht om EN 1090-1 gecertificeerd te zijn. Daarna mogen zij de CE-markeringen op de bouwproducten aanbrengen en de bijbehorende Prestatieverklaringen opstellen. Producten die vermeld zijn op de EN 1090-uitsluitingenlijst vallen onder andere regelgeving.

Na het binnenhalen van het EN 1090-1-certificaat moet het constructiebedrijf periodiek met audits aantonen dat de werkplaats en de producten nog steeds aan de hoge eisen voldoen. "Een bottleneck is het beoordelen van laswerk", vertelt Konings hierover. "De kwaliteit van een productielas kan het best worden beoordeeld door de las mechanisch te beproeven, maar dat stuit natuurlijk op bezwaren. Daarom moet het bedrijf een lascoördinator in huis hebben die op basis van lasprocedures, lasmethodekwalificaties, lasserkwalificaties en niet-destructief onderzoek (NDO) de kwaliteit van het laswerk beoordeelt."

'Gecertificeerde bedrijven geven een kwaliteitslabel af'

EISEN ZIJN HOOG EN BIJZONDER

Certificatie-instelling DNV GL is veelvuldig betrokken bij de 1090-certificering. "Het behalen van het certificaat is lastig", weet Chris Konings, Global Service Responsible voor EN 1090 en ISO 3834. "De eisen zijn hoog en bijzonder. Ze hebben bijvoorbeeld betrekking op snijden, gaten aanbrengen, lassen en oppervlaktebehandeling. Waar constructieve onderdelen tot voor kort nog met het blote oog werden beoordeeld, moeten constructiebedrijven nu het Factory Production Control (FPC) systeem implementeren om de processen te borgen. Producenten van laswerk moeten bovendien voldoen aan de ISO 3834-eisen: zij moeten een lascoördinator aanstellen met het kennisniveau dat past bij de Executieklasse (1 t/m 4). Hierdoor kan een certificeringsproces, inclusief opzet en implementatie van het FPC-systeem, aantrekken RWC en audits zomaar € 20.000 kosten."

BOETES RISKEREN

Van de 3.500 geregistreerde metaalconstructiebedrijven zijn er nu 400 EN 1090 gecertificeerd; dit is zo'n elf procent. Overtredingen van de regels voor CE-markering zijn een economisch delict. Als de CE-markering ontbreekt of testrapporten vervalst zijn, riskeren ondernemers boetes die de € 10.000 overschrijden. "Om fabrikanten te behoeden voor deze boetes, hebben we het Ministerie van Binnenlandse Zaken geadviseerd om bij het verstrekking van bouwvergunningen te controleren of de betrokken staal- en aluminiumfabrikant EN 1090-1 gecertificeerd is. Dit advies is (nog) niet aangenomen. Verzekeringsmaatschappijen zouden ook EN 1090-1 certificatie-eisen kunnen opnemen in de polisvoorwaarden."

Om haar neutraliteit als certificatie-instelling te bewaken, kan DNV GL de bedrijven niet helpen met het opzetten van een FPC-systeem. Zij adviseert kleinere bedrijven om gebruik te maken van deskundige agencies. "Het is een lastig proces", besluit Konings. "De EN 1090-uitsluitingenlijst is incompleet. Windmolens op zee staan er bijvoorbeeld niet op. Offshore-producten staan er wel op, maar de grens tussen onshore en offshore is onduidelijk. Zeker is dat EN 1090-gecertificeerde bedrijven een kwaliteitslabel afgeven en in aanmerking komen voor grotere opdrachten." ■

Op naar de EN 1090-certificering? Download de whitepaper 'Tips en valkuilen, op weg naar EN 1090-certificering. Of ga naar www.dnvgl.nl.